

også forældrenes pligt at se til, at forholdene for deres børn er i orden, og påtale det over for kommunerne, hvis de ikke er det.

I kommunerne bruger man stor fantasi for at forbedre f.eks. pladsforholdene. Man opretter skovbørnehaver m.v.

At lovgive om at styrke forældrebestyrelsens engagement burde ikke være nødvendigt, i så fald er det i hvert fald forældrenes interesse, der er for lille.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte dette forslag.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Det er så ikke første gang, forslaget har været fremme, men det er første gang, jeg får lejlighed til at tage stilling til det.

Jeg vil da sige, at de intentioner, der er i beslutningsforslaget om at sikre børn i daginstitutioner og andre pasningsordninger nogle ordentlige, miljømæssigt forsvarlige forhold, er gode. Der er jo regler for, hvor mange høns der må opholde sig på et A4-ark, men underligt nok ikke regler for, hvor mange børn der må være pr. m² på det her område. Dyrevelfærd er jo et spørgsmål, der har optaget befolkningen bredt, men egentlig synes jeg, det er langt vigtigere at sikre, at de forhold, børnene opholder sig under, bliver forbedret.

Det er ikke nogen hemmelighed, at der er indeklimaproblemer i institutionerne. I skoler og i børnepasningsordninger havde vi meget store problemer med svamp. Det har man da kigget på, men slet, slet ikke med den opmærksomhed, som man burde have gjort det, og slet ikke når man sammenholder det med de stadig stigende problemer, der er med allergi. Det er der vel ikke nogen, der er i tvivl om.

Så ligger der også økonomi i det, hvis man kigger på forældrefravær fra arbejdspladser, lægekonsultationer, udgifter til astmamedicin osv. Det kunne blive en meget lang remse, som måske kunne nå op på det store antal millioner kroner, der er nævnt.

Jeg vil ikke love nogle millioner kroner til området, men jeg vil da sige, at jeg er stærkt interesseret i problemstillingen og ser det meget gerne vendt i udvalget, så vi får nogle konkrete tal på bordet, det mangler vi på området, og vi ser også gerne egentlige regler indført i bilstandsloven for området.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt det skal være embedslægen. Embedslægen griber man altid til, når man synes, der er noget, der skal

laves, men spørgsmålet er, hvor meget man holder af embedslægeinstitutionen. Hos CD er det nok begrænset. Jeg synes, det ville være bedre at beholde embedslægen til en overordnet funktion og så udbygge det begreb, der kom ind i sundhedslovgivningen, om en kommune-læge, som jo også er den, der træder til i forskellige sager i kommunens forvaltninger og derfor er godt kendt med lokalområdet. Det kunne nok være en god idé at kigge på det i stedet for at udbygge det med embedslægen.

Men som sagt ser vi da gerne, at socialmiljøet, som jeg vil kalde det, bliver forbedret inden for daginstitutionsområdet, vi medvirker også gerne til det, men vi synes nok, vi skal se lidt på økonomien i det og se, hvor det kan svare sig at satse pengene. Det koster noget, ja, det ved jeg godt at det gør.

Anders Samuelson (RV):

Som mange andre har været inde på, er selve formålet med det her forslag selvfølgelig positivt, nemlig at sætte fokus på børns sikkerhed og sundhed i daginstitutionerne. Der er ingen tvivl om, at det også er noget, der ligger Det Radikale Venstre meget på sinde; men er et forslag om at lave en samlet lov for området nu også den bedste løsning?

Fra Det Radikale Venstres side har vi primært to grunde til, at vi ikke kan støtte forslaget.

For det første ser vi det som en oplagt opgave for de enkelte kommuner selv at få styr på området. Hvis der således er kommunalbestyrelser, der ikke lever op til de grundlæggende forventninger hos borgerne, som de med rette kan have, og de krav, som stilles i de eksisterende regler på området, må det være rimeligt, at medlemmerne af disse kommunalbestyrelser kan blive stillet til ansvar over for borgerne, dvs. vælgerne.

Af samme grund er det ikke nogen speciel god idé, synes vi i Det Radikale Venstre, at lægge op til, at staten skal kunne gå ind og finansiere forbedringer på området, hvor man ikke lever op til kravene. Det vil jo nærmest svare til at belønne kommuner, der holder lidt igen, og så ender vi jo i den modsatte grøft. Denne problemstilling er også tidligere rejst af fru Margrete Auken fra SF.

Embedslægens rolle skal også nævnes. Det er nemlig bestemt ikke en uvæsentlig rolle i den her sammenhæng. Med den nuværende ord-